

Del “Pit i collons” a l’acord de claredat. L’esquerra desdentegada

written by Jaume Gras i Bartrolí | 1 de maig de 2023

No cal ser W. Churchill per observar que això de l’acord de claredat és un encantament més dels d’ERS (Supervivents) com ho va ser allò d’exemplar la base o la taula de negociació. *Patada* i endavant. El que els hi cal, a ells i al sector convergent *revival*, és fer passar el temps i acabar d’estabornir els electors. En això sí que hi estan d’acord. En Jordi Pujol ho feia millor, no només perquè tenia més gràcia sinó perquè quan ell ho feia encara no dúiem les ulleres de l’u d’octubre i, en general, tots plegats encara érem bastant més estúpids.

Ho sap tothom. Fins i tot ho saben els militants més sectaris i cecs del partit, que n’hi ha força pel que observem. Militants genuflexes i crèduls que sorprenentment, tenint en compte la procedència radical pretèrita amb què s’ha nodrit aquest partit en els darrers vint anys, han canviat la seva catalanitat irredempta per l’estovament del criollisme metropolità i... l’estabilitat laboral. PSAN’S, MDT’S, Terres lliures, Nacionalistes d’Esquerra... i tants i tants altres patriotes flamejats. Tot cap avall.

Ara ells també són molt pràctics i calculen, sàviament, que un encantament d’aquesta mena representa com a mínim, de tant en tant, deu minuts d’atenció als mitjans de la casa i cinc en els subvencionats. Una mica menys en els forasters. Res més, però no deixa de ser un èxit si tenim en compte que la política catalana a les seves mans és un cadàver i resulta tan insubstancial com la que es practica a qualsevol de les diputacions espanyoles. A la de la Diputació de Barcelona també, fins i tot amb els neo-convergentes inclosos que això

sempre dona molt de morbo als comunicadors.

Tothom sap que aquesta comèdia només és un recurs retòric afegit en el camí de la desmobilització. Què els hi ha degut passar als intrèpids nois i noies d'Esquerra? Què els hi ha degut passar al tàndem de líders derrotats Jonqueres-Rovira, o al senyor Sol, que en altra època era l'encarregat oficial de la marca d'escampar els encanteris pretèrits del *Pit i collons* o allò tan emotiu de *Que la prudència no ens faci traïdors. O Ens cal marcar paquet*. Res de res. Qui us ha vist!

Què els hi ha degut passar als republicans ara tan desdentegats que s'han girat contra el poble que els hi va fer tanta confiança? Què els hi ha degut passar als d'ER que només poden anar a les festes metropolitanes d'Abril i del Rocio si no volen ser xiulats pels qui els van acomboiar tant durant tants anys? Per què no han estat capaços d'aguantar el tipus com sí que ho han fet altres? Per què ha estat capaços de rebregar la dignitat dels catalans amb tanta rapidesa quan eren ells els que es mostraven com l'exemple viu de l'autenticitat pàtria?

Tothom sap que això de l'acord de claredat és un *parler por parler* més que no arriba a justificar ni el sou de delegats. Com no ho justificava la comèdia dels Jocs Olímpics *fake* o el tren bala a Andorra del primer govern de la majoria del 52 per cent quan el sector entenimentat dels convergents encara formava part de la gestoria de combat. Encantaments per satisfer també a sectors corporatius del país que necessiten projecció i reconeixement encara que no hi hagi ni un euro a la caixa. Sempre es pot escurar-la per fer amics.

Tothom sap que això és una fase més d'aquest engany, una més de la festa especial que van iniciar i estimular els republicans per arribar precisament a aquest trist final. A la cleda autonòmica després de repetir com un lloro allò tan original de *Som República*.

Tothom ja sap quin valor tenen les vostres paraules. Tothom sap que dèieu que éreu l'essència de la Catalunya que volia respirar lliure i no sotmesa. Tothom recorda com vàreu ser capaços d'excitar a la població amb l'únic objectiu de destrossar el conglomerat convergent/socialista per fer ara el mateix paperot que han fet ells sempre. Pitjor perquè per fer això cal ofici. Aquest era el vostre pla. Cap més. Un pla fraudulent que s'ha convertit alhora en la vostra penitència.

Tot això, amb l'excusa malèvola i malintencionada de cercar el camí cap a la dignitat "perquè el país se'ns estava quedant a les mans", com deia el seu líder incombustible que tampoc ha tingut la valentia d'abandonar després del gran fracàs. De l'engany. Hi ha paraules, el contingut de les quals aquests nois, no n'entenen el significat real. Deu ser la moral de l'home nou que esperem que no sigui altre cop l'home nou soviètic.

Això de l'acord de claredat és una proposta per entendre'ns amb aquells que contemplaven com atonyinaven a la gent el 1r d'octubre i aplaudien amb les orelles la repressió del 155. El que resulta més xocant i burlesc de tot plegat, de moment, són les condicions autoimposades com a punt de partida per celebrar una quimèrica consulta.

Tant renec i tants morros pels jocs de mans del senyor Mas durant el 9N, amb aquella pregunta trampa que es va treure de la gorra de mariner, per què, nou anys més tard, tinguin ara la barra de proposar un 55% de topall dels vots afirmatius per acreditar una hipotètica victòria. Està clar que en el cas de crear unes normes amb peixet per una de les parts, caldria que la proposta fos exactament la contrària. La balança demogràfica es va trencar precisament sota una dictadura espanyola i això sí que ha alterat la societat, un fet que caldria ponderar si s'apel·la a la justícia. Serem independents amb el 45% dels vots afirmatius!

No entenem ben bé en quin món viu aquesta gent. Amb aquesta

proposta de claredat es confirma definitivament quina mena de personal són. Ha estat el seu comportament feble, fal·laç i desconcertant, el que més ha desmoralitzat els catalans que van dipositar tanta confiança perquè es pensaven que no es rendirien amb la facilitat com ho van fer camí cap a Madrid, en el judici de l'inoblidable *Amo España* i en aquest lamentable procés cap al no res.